Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä kesäkuuta 2000,

tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi riskin aiheuttavan aineksen käytöstä ja päätöksen 94/474/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1735)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/418/EY)

(EYVL L 158, 30.6.2000, s. 76)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission päätös 2001/2/EY tehty 27 päivänä joulukuuta 2000	L 1	21	4.1.2001
►**M2**	Komission päätös 2001/233/EY tehty 14 päivänä maaliskuuta 2001	L 84	59	23.3.2001
►**M3**	Komission päätös 2001/270/EY tehty 29 päivänä maaliskuuta 2001	L 94	29	4.4.2001

▼B

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä kesäkuuta 2000,

tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi riskin aiheuttavan aineksen käytöstä ja päätöksen 94/474/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1735)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/418/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY ([2]), ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY, ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ([4]) ja erityisesti sen 22 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Useiden erilaisten tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) on tunnistettu vuosien ajan esiintyvän erikseen eläimillä ja ihmisillä. Naudan spongiforminen enkefalopatia (BSE) todettiin ensimmäisen kerran nautaeläimissä vuonna 1986, ja seuraavina vuosina sitä todettiin esiintyvän myös muilla eläinlajeille. Creutzfeldt-Jacobin taudin uusi muunnos (v-CJD) kuvailtiin vuonna 1996. Todisteita, joiden mukaan BSE:n taudinaiheuttaja on identtinen v-CJD:n taudinaiheuttajan kanssa, saadaan koko ajan lisää.

(2) Eläinlääkintäalan tiedekomitea suositteli 21 päivänä lokakuuta 1996 antamassaan lausunnossa riskinarviointinsa perusteella, että erikseen määritelty riskiaines, joksi määritellään yli vuoden ikäisten nautojen, lampaiden ja vuohien aivot, selkäydin ja silmät sekä yli kuuden kuukauden ikäisten lampaiden ja vuohien perna, olisi poistettava kaikista ihmisten ja eläinten ravintoketjuista valtioissa tai alueilla, jotka on tunnistettu riskialttiiksi. Se suositteli myös, että maatilalla kuolleista nautaeläimistä, lampaista ja vuohista olisi joko poistettava erikseen määritelty riskiaines niin, että se ei pääse yhteenkään ihmisten tai eläinten ravintoketjuun, tai hävitettävä eläinten koko ruho.

(3) Tieteellinen ohjauskomitea antoi 9 päivänä joulukuuta 1997 lausunnon, jossa se ehdotti uutta ja laajempaa erikseen määriteltyä riskiainesta koskevaa luetteloa ja esitti, että tämä aines poistettaisiin väliaikaisesti ihmisravinnosta ja eläinten rehusta maantieteellisen lähteen perusteella. Komitea lisäsi edellä mainitussa 21 päivänä lokakuuta 1996 annetussa lausunnossa suositeltuun luetteloon tietyillä menetelmillä teurastettujen eläinten kovakalvon, aivolisäkkeen, takajuuren hermosolmun, selkärangan, suolet ja keuhkot. Huhtikuun 14 päivänä 2000 kyseinen komitea antoi lausunnon Yhdistyneen kuningaskunnan päätöksestä poistaa luullisen lihan kulutuskielto. Lausunnon mukaan luullisen lihan aiheuttama riski on häviävän pieni, elleivät luut ole peräisin selkärangasta tai kallosta. Lausunnossa tultiin myös siihen tulokseen, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutettujen useiden suojelutoimenpiteiden yhteisvaikutuksesta selkärangan tai takajuuren hermosolmun ihmisille aiheuttama riski altistua BSE-taudille on äärimmäisen pieni. Samana päivänä komitea hyväksyi

([1]) EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.
([2]) EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.
([3]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.
([4]) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.

▼B

myös pienistä märehtijöistä peräisin olevaa erikseen määriteltyä riskiainesta koskevan lausunnon. Siinä todettiin, että kaikkien yli 12 kuukauden ikäisten pienten märehtijöiden kallo (päänahkaa ja kieltä lukuun ottamatta) ja selkäydin sekä kaikenikäisten pienten märehtijöiden perna aiheuttavat suurimman riskin. Lausunnossa todettiin myös, että tietyt jalostamattomat lihatuotteet, kuten pienten märehtijöiden selkärangasta saatu luuliha, ovat huomattava riskitekijä.

(4) Komissio antoi 18 päivänä marraskuuta 1998 perustamissopimuksen 152 artiklan 4 kohtaan perustuvan ehdotuksen (KOM(1998) 623 lopullinen) ([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä ja valvontaa koskevista säännöistä. Tämä ehdotus toimitettiin Euroopan parlamentille ja neuvostolle 7 päivänä tammikuuta 1999. Siinä annetaan säännöt erikseen määritellyn riskiaineksen poistamisesta ja hävittämisestä. Tämän päätöksen säännökset kumotaan, kun edellä mainittu asetus tulee voimaan.

(5) Eläinperäisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista varten olisi annettava säännöt erikseen määritellyn riskiaineksen poistamisesta tai puuttumisesta. Riskiainesta ei varsinkaan saisi saattaa markkinoille elintarvikkeeksi, rehuksi tai lannoitteeksi. Näitä sääntöjä ei kuitenkaan tulisi soveltaa kosmeettisiin valmisteisiin tai lääkkeisiin eikä lääkinnällisiin laitteisiin, niiden lähtöaineksiin tai valmistuksessa syntyviin välituotteisiin, joihin sovelletaan muita erityissääntöjä. Niitä ei myöskään pitäisi soveltaa sellaisiin eläinperäisiin tuotteisiin, joista ei aiheudu riskiä eläinten tai ihmisten terveydelle, koska niitä ei ole tarkoitettu elintarvikkeiksi, rehuksi tai lannoitteiksi. On aiheellista varmistaa, että tämän päätöksen soveltamisalaan kuulumattomat eläinperäiset tuotteet pidetään erillään sen soveltamisalaan kuuluvista tuotteista, jolleivät ne täytä vähintään samoja terveysvaatimuksia kuin jälkimmäiset.

(6) Voimassa olevissa yhteisön direktiiveissä säädetään kansanterveyden suojelusta käytettäessä erikseen määriteltyä riskiainesta yhteisössä markkinoille saatettavissa kosmeettisissa valmisteissa, lääkkeissä tai lääkinnällisissä laitteissa. Sen vuoksi nämä tuotteet voidaan jättää tämän päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle.

(7) Tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden epidemiologisesta valvonnasta 23 päivänä huhtikuuta 1998 tehdyssä komission päätöksessä 98/272/EY ([2]) annetaan säännöt toimenpiteistä, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava, kun eläimen epäillään saaneen TSE-tartunnan, vähimmäisvaatimukset BSE:n ja scrapien seurannasta sekä säännöt näytteiden otosta ja laboratoriotesteistä TSE:n toteamiseksi. Komissio on päättänyt muuttaa päätöstä 98/272/EY siten, että nautaeläimissä esiintyvän BSE:n seurantaa parannetaan erityisesti tilalla kuolleisiin ja hätäteurastettuihin eläimiin kohdennetuilla testeillä. Näiden toimenpiteiden avulla pyritään saamaan selvempi käsitys alueellisesta epidemiologisesta tilanteesta.

(8) Eräitä märehtijöiden kudoksia olisi nimitettävä erikseen määritellyksi riskiainekseksi TSE:iden patogeneesin ja kyseisen eläimen alkuperämaan tai -alueen tai kotimaan tai -alueen epidemiologisen aseman perusteella. Erikseen määritelty riskiaines olisi poistettava ja hävitettävä tavalla, jolla vältetään riskit ihmisten tai eläinten terveydelle. Käytännön syistä ja varmuuden vuoksi on tarpeen estää kaikenikäisten lampaiden ja vuohien pernan käyttö sekä nautaeläinten, lampaiden ja vuohien kallosta ja selkärangasta saadun luulihan käyttö.

(9) Tieteellisen ohjauskomitean 9 päivänä joulukuuta 1997 ja 25 päivänä kesäkuuta 1999 antamissa lausunnoissa sekä kansanterveyttä koskevia eläinlääkintätoimenpiteitä käsittelevän tiedekomitean 17 päivänä helmikuuta 1998 antamassa lausunnossa annettiin suosituksia eräiden teurastusmenetelmien turvallisuudesta. Lausunnoissa tultiin siihen tulokseen, että eräät teurastusmenetelmät, erityisesti paineilmatainnutus, jossa ruiskutetaan kaasua kallon sisään ja vaurioitetaan keskushermostoa tainnutuksen jälkeen kallon sisään pistetyllä pitkänomaisella sauvanmuotoisella esineellä (keskushermoston tuhoaminen), voivat aiheuttaa mahdollisesti saastuneen keskushermostokudoksen leviämisen koko ruhoon teurastuksen aikana. Eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa

([1]) EYVL C 45, 19.2.1999, s. 2.
([2]) EYVL L 122, 24.4.1998, s. 59.

▼B

neuvoston direktiivissä 93/119/EY ([1]) kielletään tällaisten menetelmien käyttö eläinten tainnuttamisessa ja lopettamisessa. Sen vuoksi tällaisten menetelmien käyttöä ei pitäisi sallia muihinkaan tarkoituksiin yhteisössä ja tuonnissa sellaisista maista tai sellaisilta alueilta, joilla on BSE-riski.

(10) Komissio tarkastelee säännöksiä uudelleen mahdollisimman nopeasti uusien tieteellisten tietojen ja arvioiden, kansainvälisen eläintautiviraston OIE:n suositusten muutosten tai minkä tahansa muun saamansa olennaisen tiedon perusteella ottaakseen huomioon käyttämistä koskevan kiellon tehokkuuden ja tarpeen poistaa selkäranka karjan tietyiltä alapopulaatioilta. Märehtijöistä saadun lihaluujauhon ja rasvan sulatuksessa syntyvän proteiinijäännöksen syöttämistä märehtijöille koskevan kiellon tosiasiallisen täytäntöönpanon tarkastelun perusteella tämän päätöksen säännösten soveltaminen voidaan rajoittaa ennen mainitun kiellon voimaantulopäivää syntyneisiin eläimiin.

(11) Tieteellinen ohjauskomitea vahvisti 23 päivänä tammikuuta 1998 antamassaan lausunnossa luettelon tekijöistä, joilla määritellään maantieteellinen riski tietyllä maantieteellisellä alueella, ja hyväksyi 19—20 päivänä helmikuuta 1998 antamassaan lausunnossa epidemiologista TSE-asemaa koskevan täydellisen asiakirjan sisällön. Näiden lausuntojen perusteella komissio antoi 22 päivänä heinäkuuta 1998 suosituksen 98/477/EY ([2]) valtioiden epidemiologisen TSE-aseman arviointia koskevien hakemusten tueksi tarvittavista tiedoista ja pyysi jäsenvaltioita ja kolmansia maita esittämään mainitun suosituksen mukaisesti asiakirjat niiden epidemiologisen aseman tunnustamista varten. Komissio tarkastelee eläinperäisten tuotteiden tuontia koskevia säännöksiä uudelleen mahdollisimman nopeasti suosituksen 98/477/EY mukaisesti esitettyjen tietojen tieteellisten arvioiden samoin kuin kansainvälisen eläintautiviraston OIE:n suositusten muutosten perusteella. Näin ollen se pyytää uudelleen niitä maita, jotka eivät ole vielä jättäneet kyseisen suosituksen mukaisesti asiakirjoja, tekemään näin ja tekee parhaansa saadakseen tieteellisen arvioinnin 12 kuukauden kuluessa asiakirjojen jättämisestä.

(12) BSE:hen liittyvistä tietyistä suojatoimenpiteistä ja päätösten 89/469/ETY ja 90/200/ETY kumoamisesta 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehty komission päätös 94/474/EY ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 98/272/ETY, olisi muutettava vastaavasti.

(13) Tieteellisen ohjauskomitean 21 päivänä lokakuuta 1996 antaman lausunnon ja kyseisen komitean tekemän riskinarvioinnin perusteella komissio teki 30 päivänä heinäkuuta 1997 riskiaineksen käytön kieltämisestä tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi päätöksen 97/534/EY ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 1999/881/EY ([5]). Uuden tieteellisen tiedon, kansainvälisten standardien kehityksen ja alan primäärioikeuden hyväksymistä koskevan lainsäädäntöprosessin etenemisen perusteella päätöksessä 97/534/EY säädetty erikseen määritellyn riskiaineksen määritelmä ja kyseisessä päätöksessä vahvistetut säännöt eivät enää ole asianmukaisia. Sen vuoksi kyseinen päätös olisi kumottava.

(14) Eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelystä ja hävittämisestä voidaan antaa erillisiä sääntöjä.

(15) Koska pysyvä eläinlääkintäkomitea ei ole antanut asiasta lausuntoa, komissio on ehdottanut neuvostolle näitä toimenpiteitä 16. kesäkuuta 2000 direktiivin 89/662/ETY artiklan 17 mukaisesti, jolloin neuvoston olisi ratkaistava asia 15 päivän kuluessa.

(16) Neuvosto ei kuitenkaan ole ratkaissut asiaa vaaditussa määräajassa. Neuvosto ei ole yksinkertaisella enemmistöllä löytänyt ehdotettuja toimenpiteitä samassa määräajassa. Komission olisi nyt hyväksyttävä kyseiset toimenpiteet,

([1]) EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.
([2]) EYVL L 212, 30.7.1998, s. 58.
([3]) EYVL L 194, 29.7.1994, s. 96.
([4]) EYVL L 216, 8.8.1997, s. 95.
([5]) EYVL L 331, 23.12.1999, s. 78.

▼B

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tällä päätöksellä säännellään sellaisen aineksen käyttöä, josta aiheutuu riskejä eräiden tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) vuoksi. Sitä sovelletaan naudan-, lampaan- tai vuohensukuisista eläinlajeista saatujen tai niistä saatua ainesta sisältävien eläinperäisten tuotteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen.

2. Tämän päätöksen 3—8 artiklaa ei sovelleta:

a) kosmeettisiin valmisteisiin, lääkkeisiin tai lääkinnällisiin laitteisiin, niiden lähtöaineksiin tai välituotteisiin;

b) tuotteisiin, joita ei ole tarkoitettu käytettäviksi elintarvikkeissa, rehuissa tai lannoitteissa, eikä näiden tuotteiden lähtöaineksiin tai välituotteisiin;

c) näyttely-, opetus- tai tutkimustarkoituksiin tai erityistutkimuksiin tai -analyyseihin tarkoitettuihin eläinperäisiin tuotteisiin, edellyttäen että niitä ei käytetä ihmisten tai muiden kuin kyseisiä tutkimuksia varten pidettyjen eläinten ravinnoksi.

3. Ristikontaminaation tai vaihtamisen välttämiseksi 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut eläinperäiset tuotteet on pidettävä kaikissa vaiheissa erillään 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tuotteista, ellei viimeksi mainittuja käsitellä tai tuoteta vähintään samojen terveyttä TSE:ltä suojaavien edellytysten mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) ”tarttuvilla spongiformisilla enkefalopatioilla (TSE)” tarkoitetaan kaikkia paitsi ihmisillä esiintyviä TSE:itä.

2) ”markkinoille saattamisella” tarkoitetaan kaikkia toimia, joiden tarkoituksena on tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien eläinperäisten tuotteiden myynti kolmannelle osapuolelle tai toimittaminen millä tahansa muulla tavalla joko maksua vastaan tai maksutta kolmannelle osapuolelle taikka varastointi kolmannelle osapuolelle toimittamista varten.

3) ”eläinperäisillä tuotteilla” tarkoitetaan kaikkia mistä tahansa eläimestä saatuja tuotteita sisältäviä tai niistä johdettuja tuotteita.

4) ”lähtöaineksilla” tarkoitetaan raaka-aineita tai mitä tahansa muita eläinperäisiä tuotteita, joista tai joiden avulla tuotetaan 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita.

5) ”lannoitteilla” tarkoitetaan eläinperäisiä tuotteita sisältäviä aineita, joita lisätään maaperään edistämään kasvillisuuden kasvua; nämä voivat sisältää biokaasun tuotannossa tai kompostoinnissa syntyneitä mädätysjätteitä.

6) ”toimivaltaisella viranomaisella” tarkoitetaan jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta varmistaa tämän päätöksen vaatimusten noudattaminen, tai viranomaista, jolle kyseinen keskusviranomainen on siirtänyt tällaista toimivaltaa.

7) ”erikseen määritellyllä riskiaineksella” tarkoitetaan liitteessä I tarkoitettuja kudoksia; ellei tosin säädetä, sillä ei tarkoiteta näitä kudoksia sisältäviä tai niistä johdettuja tuotteita.

8) ”kaatopaikalla” tarkoitetaan neuvoston direktiivissä 1999/31/EY ([1]) annetun määritelmän mukaista kaatopaikkaa.

([1]) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

▼B

3 artikla

Erikseen määritelty riskiaines

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivän lokakuuta 2000 jälkeen liitteessä I olevan 1 kohdan a alakohdassa ja tapauksen mukaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu erikseen määritelty riskiaines poistetaan ja hävitetään liitteessä I olevan 2—5 kohdan mukaisesti.

2. Erikseen määriteltyä riskiainesta tai siitä valmistettua ainesta saa lähettää ainoastaan poltettavaksi liitteessä I olevan 5 kohdan ja tapauksen mukaan 7 artiklan b kohdan mukaisesti.

4 artikla

Luuliha eli mekaanisesti erotettu liha

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nautaeläinten, lampaiden ja vuohien ►M2 ——— ◄ luita ►M2 ——— ◄ ei käytetä luulihan tuotannossa 1 päivän lokakuuta 2000 jälkeen.

5 artikla

Teurastusmenetelmät

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 31 päivän joulukuuta 2000 jälkeen niiden alueella ei teurasteta sellaisia nautaeläimiä, lampaita tai vuohia, joiden liha on tarkoitettu ihmisten ravinnoksi tai eläinten rehuksi, vaurioittamalla keskushermostokudosta tainnutuksen jälkeen kallon sisään pistetyllä sauvanmuotoisella välineellä.

▼M3

6 artikla

Tuonti yhteisöön

1. Liitteessä I olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun erikseen määritellyn riskiaineksen tuonti yhteisöön on kielletty 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen.

2. a) Tuotaessa kolmansista maista tai niiden osista liitteessä II lueteltuja, naudoista, lampaista tai vuohista saatuja aineita sisältäviä eläinperäisiä tuotteita yhteisöön 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen asianmukaiseen terveystodistukseen on liitettävä tuotantomaan toimivaltaisen viranomaisen allekirjoittama seuraava ilmoitus:

”Eläinperäinen tuote ei sisällä päätöksen 2000/418/EY liitteessä I olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua, 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen tuotettua erikseen määriteltyä riskiainesta eikä 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen tuotettua, nautojen, lampaiden tai vuohien pään luista tai selkärangasta mekaanisesti erotettua lihaa, eikä sitä ole johdettu tästä erikseen määritellystä riskiaineksesta tai tällaisesta lihasta. Eläimiä ei ole 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen teurastettu ruiskuttamalla tainnutuksen jälkeen kaasua kallon sisään, lopetettu ilman tainnutusta samalla menetelmällä tai teurastettu tainnutuksen jälkeen vaurioittamalla keskushermostoa pitkänomaisella sauvanmuotoisella kallon sisään pistetyllä välineellä.”

b) Kaikkia tämän artiklan viittauksia eläinperäisiin tuotteisiin pidetään viittauksina liitteessä II lueteltuihin eläinperäisiin tuotteisiin, ei näistä eläinperäisistä tuotteista saatuihin tai niitä sisältäviin muihin eläinperäisiin tuotteisiin.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa annettuja säännöksiä ei sovelleta

a) liitteessä III lueteltuihin kolmansiin maihin

b) lähetyksiin, jotka ovat lähteneet kolmansista maista ennen tämän päätöksen voimaantuloa ja jotka esitetään tuontia varten yhteisön rajatarkastusasemalla ennen 15 päivää huhtikuuta 2001, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ennen 31 päivää maaliskuuta 2001 voimassa olleitten kansallisten toimenpiteitten soveltamista.

▼B

7 artikla

Viralliset tarkastukset

Jäsenvaltioiden on tehtävä usein toistuvia virallisia tarkastuksia tämän päätöksen asianmukaisen soveltamisen todentamiseksi sekä varmistaakseen, että saastumisen estämiseksi toteutetaan toimenpiteitä erityisesti teurastamoissa, leikkaamoissa, eläinjätteen käsittelylaitoksissa, suuririskisen aineksen käsittelylaitoksissa tai jäsenvaltioiden neuvoston direktiivin 90/667/ETY ([1]) 7 artiklan mukaisesti hyväksymissä tiloissa, vähittäismyyntipaikoissa, kaatopaikoilla ja muissa varastoissa tai polttolaitoksissa. Jäsenvaltioiden on erityisesti perustettava järjestelmä, jolla varmistetaan ja tarkastetaan, että:

a) edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannossa käytettyä erikseen määriteltyä riskiainesta käytetään ainoastaan sallittuun tarkoitukseen;

b) erikseen määritelty riskiaines erotetaan kokonaan muusta jätteestä, jota ei toimiteta poltettavaksi, erityisesti jos riskiaines poistetaan muualla kuin teurastamossa, ja kerätään erikseen ja hävitetään 3 artiklan ja liitteen I mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sallia erikseen määriteltyä riskiainesta sisältävien eläinten päiden tai ruhojen lähettämisen toiseen jäsenvaltioon, jos kyseisen jäsenvaltion kanssa on sovittu aineksen vastaanottamisesta ja tällaisiin toimituksiin sovellettavista erityisehdoista.

▼M3

Ruhoja, joissa ei ole muuta erikseen määriteltyä riskiainesta kuin selkäranka takajuuren hermosolmu mukaan luettuna, voidaan kuitenkin tuoda jäsenvaltioihin tai lähettää toiseen jäsenvaltioon ilman tämän ennakkohyväksyntää.

▼B

8 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Tätä päätöstä tarkastellaan säännöllisesti TSE:ille altistumista koskevan uuden tieteellisen tiedon valossa.

2. Tähän päätökseen tehdään muutoksia asianmukaista menettelyä noudattaen jotta:

a) voidaan ottaa huomioon päivämäärät, joina nisäkkäistä tai tapauksen mukaan märehtijöistä saadun valkuaisen syöttämistä märehtijöille koskeva kielto on tosiasiallisesti pantu täytäntöön kussakin maassa tai jollakin sen alueista;

b) voidaan käyttää Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa olevien tai sieltä tulevien sekä Portugalissa ja sen alueilla olevien tai niiltä tulevien nautaeläinten selkärankaa tai takajuuren hermosolmua;

c) tietyt kolmannet maat voidaan vapauttaa 6 artiklan 1 ja 2 kohdan säännösten soveltamisesta.

9 artikla

Muutokset

Muutetaan päätöksen 94/474/EY 3 artiklan 3 kohta seuraavasti:

a) Poistetaan a alakohta;

b) Korvataan c alakohdassa ilmaisu ”a ja b alakohdan määräysten toimeenpanon” ilmaisulla ”b alakohdan määräysten täytäntöönpanon”.

10 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan päätös 97/534/EY 30 päivänä kesäkuuta 2000.

([1]) EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51.

▼B

2. Viittauksia päätökseen 97/534/EY pidetään viittauksina tähän päätökseen.

11 artikla

Soveltaminen

Tätä päätöstä sovelletaan 30 päivästä kesäkuuta 2000.

12 artikla

Osoittaminen

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

Erikseen määritelty riskiaines

▼M2

1. a) Seuraavia kudoksia nimitetään erikseen määritellyksi riskiainekseksi kaikissa jäsenvaltioissa ja niiden alueilla:

   i) yli 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten kallo, aivot ja silmät mukaan luettuina, risat (tonsillat), selkäranka, häntänikamia lukuun ottamatta mutta takajuuren hermosolmu mukaan luettuna, selkäydin sekä kaikenikäisten nautaeläinten suolisto pohjukaissuolesta peräsuoleen;

   ii) yli 12 kuukauden ikäisten tai sellaisten lampaiden ja vuohien, joiden ikenistä on puhjennut pysyvä etuhammas, kallo, aivot ja silmät mukaan luettuina, risat (tonsillat) ja selkäydin, sekä kaikenikäisten lampaiden ja vuohien perna.

   b) Edellä a alakohdassa mainitun erikseen määritellyn riskiaineksen lisäksi seuraavia kudoksia nimitetään erikseen määritellyksi riskiainekseksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Portugalissa Azorien autonomista aluetta lukuun ottamatta:

   — yli kuuden kuukauden ikäisten nautaeläinten koko pää kieltä lukuun ottamatta mutta aivot, silmät, kolmoishermo ja risat (tonsillat) mukaan luettuina, kateenkorva, perna ja selkäydin.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erikseen määritelty riskiaines poistetaan:

   a) teurastamoissa;

   b) leikkaamoissa, suuririskisen aineksen käsittelylaitoksissa tai direktiivin 90/667/ETY 3 ja 7 artiklassa tarkoitetuissa tiloissa toimivaltaisen viranomaisen nimeämän edustajan valvonnassa. Toimivaltainen viranomainen hyväksyy nämä laitokset tähän tarkoitukseen.

   Kun erikseen määriteltyä riskiainesta ei poisteta kuolleista eläimistä, joita ei ole teurastettu ihmisravinnoksi, erikseen määriteltyä riskiainesta sisältäviä ruhonosia tai koko ruhoa on käsiteltävä erikseen määriteltynä riskiaineksena.

   Selkäranka voidaan kuitenkin poistaa vähittäismyyntipaikassa ►M2 ——— ◄.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erikseen määritelty riskiaines värjätään väriaineella tai tarvittaessa merkitään merkkauskynällä välittömästi aineksen poiston yhteydessä ja että se hävitetään kokonaan:

   a) polttamalla ilman esikäsittelyä; tai

   b) edellyttäen, että väri- tai merkkiaine on havaittavissa esikäsittelyn jälkeen, tekemällä ensin esikäsittely ja sitten

      i) komission päätöksen 92/562/ETY [1] liitteessä olevassa I—IV, VI ja VIII luvussa kuvattujen menetelmien mukaisesti

         — polttamalla,

         — rinnakkaispolttamalla;

      ii) vähintään neuvoston päätöksen 1999/534/EY [2] liitteessä I tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti hautaamalla hyväksytylle kaatopaikalle.

4. Jäsenvaltiot voivat poiketa 2 ja 3 kohdan säännöksistä salliakseen erikseen määritellyn riskiaineksen tai kokonaisten ruhojen polton tai hautaamisen ilman värjäystä tai tarvittaessa erikseen määritellyn riskiaineksen poistamisen direktiivin 90/667/ETY 3 artiklan 2 kohdassa säädetyissä olosuhteissa menetelmällä, jolla ehkäistään TSE:n tartuntariski ja joka on toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja valvoma erityisesti silloin kun eläimet ovat kuolleet tai ne on lopetettu taudin valvontatoimenpiteiden yhteydessä.

5. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa lähettää erikseen määriteltyä riskiainesta tai siitä valmistettua ainesta poltettavaksi toisiin jäsenvaltioihin komission päätöksen 97/735/EY [3] 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

   Tätä päätöstä voidaan muuttaa jäsenvaltion pyynnöstä, jotta voidaan sallia erikseen määritellyn riskiaineksen tai siitä valmistetun aineksen lähettäminen poltettavaksi kolmansiin maihin. Samassa yhteydessä komissio hyväksyy riskiaineksen viennissä sovellettavat edellytykset.

---

[1] EYVL L 359, 9.12.1992, s. 23.
[2] EYVL L 204, 4.8.1999, s. 37.
[3] EYVL L 294, 28.10.1997, s. 7.

▼M2

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa säädetään, direktiivin 89/662/ETY 17 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti voidaan tehdä päätös sallia sellaisten nautaeläinten selkärangan ja takajuuren hermosolmun käyttö,

a) jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu yhtäjaksoisesti ja teurastettu jäsenvaltioissa, joiden osalta tieteellisessä arvioinnissa on todettu, että BSE:n esiintyminen syntyperäisissä nautaeläimissä on erittäin epätodennäköistä tai epätodennäköistä vaikkakaan ei poissuljettua;

b) jotka ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, kun nisäkkäistä saadun proteiinin syöttämistä märehtijöille koskeva kielto on tosiasiallisesti pantu täytäntöön, niissä jäsenvaltioissa, joissa BSE:tä on todettu syntyperäisissä eläimissä tai joiden osalta tieteellisessä arvioinnissa on todettu, että BSE:n esiintyminen syntyperäisissä nautaeläimissä on todennäköistä.

Poikkeusta voidaan soveltaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Itävaltaan, Portugaliin, Ruotsiin ja Suomeen aiemmin toimitettujen ja arvioitujen todisteiden perusteella. Muut jäsenvaltiot voivat anoa tätä poikkeusta toimittamalla komissiolle ratkaisevat todisteet a tai b alakohdan osalta.

Päätöksissä 98/272/EY ja 2000/764/EY vahvistettujen vaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden, joihin poikkeusta sovelletaan, on varmistettava, että jollakin päätöksen 98/272/EY liitteessä IV A luetellulla hyväksytyllä pikatestillä tutkitaan kaikki yli 30 kuukauden ikäiset nautaeläimet, jotka

a) ovat kuolleet maatilalla tai kuljetuksen aikana, mutta joita ei ole teurastettu ihmisravinnoksi, lukuun ottamatta kuolleita eläimiä syrjäisillä alueilla, joissa eläintiheys on alhainen, jäsenvaltioissa, joissa BSE:n esiintyminen on epätodennäköistä;

b) on teurastettu ihmisravinnoksi tavanomaiseen tapaan;

c) ovat syntyneet ensimmäisen vuoden kuluessa siitä, kun nisäkkäistä saadun proteiinin syöttämistä märehtijöille koskeva kielto on tosiasiallisesti pantu täytäntöön, ja jotka on ostettu hävitettäviksi naudanliha-alan poikkeuksellisista markkinatukitoimenpiteistä annettujen komission asetusten mukaisesti.

Poikkeusta ei voida soveltaa selkärankaan ja takajuuren hermosolmuun, joka on saatu yli 30 kuukauden ikäisiltä nautaeläimiltä, jotka ovat peräisin Yhdistyneestä kuningaskunnasta tai Portugalista Azorien autonomista aluetta lukuun ottamatta.

Komission asiantuntijat voivat tehdä paikan päällä tarkastuksia toimitettujen todisteiden oikeellisuuden varmistamiseksi.

▼B

LIITE II

Seuraaviin eläinperäisiin tuotteisiin ei sovelleta rajoituksia, kun niitä tuodaan yhteisöön 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti:

a) ”tuore liha”: tuore liha siten kuin se määritellään terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY ([1]);

b) ”jauhettu liha” ja ”raakalihavalmisteet”: jauhettu liha ja raakalihavalmisteet siten kuin ne määritellään neuvoston direktiivissä 94/65/EY ([2]);

c) ”lihavalmisteet”: lihavalmisteet siten kuin ne määritellään neuvoston direktiivissä 77/99/EY ([3]);

d) ”jalostettu eläinvalkuainen” siten kuin direktiivissä 92/118/ETY tarkoitetaan;

▼M1

e) nautaeläinten ”suolet” direktiivin 77/99/ETY 2 artiklan b kohdan v alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

([1]) EYVL L 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
([2]) EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.
([3]) EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85.

▼**M3**

LIITE III

6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kolmannet maat

Australia
Argentiina
Botswana
Chile
Namibia
Nicaragua
Paraguay
Uruguay
Uusi-Seelanti
Swazimaa